

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010528
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618010528.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovanej K. W., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. februára 2019 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaná:

K. W., narodená XX. P. XXXX v V., trvale bydliskom ul. V. Y. č. XXXX/XX, XXX XX V.,

sa uznáva vinnou, že

v presne nezistenom čase dňa 23.01.2018 na ul. V. Y. XX v V. sa zmocnila platobnej karty k účtu SK XXXXXX XXXXXX XXXXXXXXXXXX vedeného v ČSOB banke, majiteľom ktorého bol V. N., a následne v čase od 13.48 h. dňa 23.01.2018 do 11.37 h. dňa 24.01.2018 bez súhlasu V. N. postupne uskutočnila s predmetnou platobnou kartou rôzne úspešné a neúspešné platby v rôznych výškach, pričom úspešné platby boli vykonané v V. na čerpacej stanici C., v predajniach Billa a TESCO, v predajni Mäso-údeniny M. R., ako aj v prospech obchodníka C-T., čím spôsobila poškodenú P. N. celkovú škodu vo výške 147,84 €,

teda

neoprávnene si obstarala platobný prostriedok a použila ho ako pravý,

čím spáchala

prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa jej
ukladá

podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ju súd na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranné psychiatrické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné psychiatrické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť poškodenému: Československá obchodná banka, a.s., ul. Žižkova č. 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, škodu vo výške 57,84 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 14. septembra 2018 Okresnému súdu Malacky obžalobu zo 14. septembra 2018, č. 1Pv/76/18/1106-12, na K. W., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. februára 2019 obžalovaná K. W. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinná zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaná:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

d) bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

g) bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený jej za vinu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

h) sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovanej o uznaní viny a jej kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovanej K. W. o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadom trestu, ochranného opatrenia a náhrady škody, a to oboznámením písomného znaleckého posudku z odvetvia psychiatria, správy z ČSOB č. I. 38 - 40, lustrácie v registri priestupkov z 12. februára 2019, aktualizovaného odpisu registra trestov z 12. februára 2019 a lekárskeho správ z 31. januára 2019 týkajúcich sa zdravotného stavu starej mamy obžalovanej.

Pri ukladaní trestu obžalovanej K. W. súd vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 219 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí 1 rok až 5 rokov.

Súd u obžalovanej K. W. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala [§ 36 písm. l) Trestného zákona]; priťažujúcu okolnosť súd zistil jednu - recidívu [§ 37 písm. m) Trestného zákona], nakoľko obžalovaná už bola v minulosti pred spáchaním prejednávaneho skutku súdne trestaná a to trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 29. októbra 2014, sp. zn. 1T/93/2014, právoplatným dňa 14. novembra 2014, za

spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorý jej bol neskôr premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona (príčinenie sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľná náhrada spôsobenej škody) súd nezistil tak, ako je to odôvodnené nižšie, v súvislosti s úhradou sumy 60,- eur poškodenej P. N..

Na druhej strane, odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 26. októbra 2016, sp. zn. 1T/140/2016, právoplatným dňa 17. novembra 2016, za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený nepodmienečný 1-ročný trest odňatia slobody, z výkonu ktorého obžalovaná bola podmienne prepustená uznesením Okresného súdu Nitra z 20. septembra 2017, sp. zn. 5Pp/66/2017, s určením skúšobnej doby vo výmere 15 mesiacov, súd nezohľadňoval ako súčasť príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko toto odsúdenie bolo v súlade so zásadou ne bis in idem obžalovanej pričítané v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona.

Keďže obžalovaná nemala prevahu tak poľahčujúcich ako ani príťažujúcich okolností, súd neznižoval hornú hranicu a ani nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona.

Pri ukladaní druhu trestu bolo nevyhnutné vychádzať z pravidla, že ak sa páchatel dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, resp. v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nie je možné mu už uložiť opätovne podmienený trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona). Preto súd dospel k záveru, že vzhľadom na recidívu obžalovanej (opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti), ktorej sa navyše dopustila zhruba len 3 mesiace potom, ako bola podmienne prepustená z výkonu trestu odňatia slobody v inej jej trestnej veci (Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/140/2016), je nutné jej uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko skôr uložený prevýchočný podmienený trest odňatia slobody a podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v jej inej trestnej veci, celkom zjavne nevedli u obžalovanej k náprave a preto by pre nápravu obžalovanej a ochranu spoločnosti nebol postačujúci ani samostatný alternatívny trest tak, ako to navrhovala obhajoba.

V súvislosti s výmerou trestu, pokiaľ ide o osobu obžalovanej K. W., súd zistil, že obžalovaná sa okrem vyššie spomenutých záznamov v odpise registra trestov dopúšťa protiprávnej majetkovej činnosti aj vo forme priestupkov, čo vyplýva z lustrácie v registri priestupkov - evidované má 2 priestupky z roku 2015 spočívajúce v krádeži tovaru, za ktoré bola sankcionovaná peňažnými pokutami. V prospech obžalovanej nie je ani okolnosť, že s takto neoprávnene si obstaranou cudzou platobnou kartou obžalovaná kupovala okrem tovaru pre kamaráta aj niekoľko balíkov cigariet na inom mieste, išlo teda o motiváciu a konanie obžalovanej, ktoré nemôže byť nijako akceptovateľné a pochopiteľné. Na druhej strane sa obžalovaná v rámci prejavenej sebareflexie k spáchaniu trestného činu priznala, svoje konanie oľutovala a zároveň súd musel zohľadniť aj okolnosti spáchania skutku, ktoré sa nevyznačovali príliš veľkou intenzitou, závažnosťou (s ohľadom na dotknuté príslušné ustanovenia právnej kvalifikácie), so zreteľom tiež na nie vysokú hodnotu spôsobenej škody poškodnému, čo záverom súd vyjadril tým, že obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, teda tesne pri samej spodnej hranici trestnej sadzby sa spáchaný trestný čin, ktorý trest je podľa názoru súdu postačujúci pre nápravu obžalovanej a na ochranu spoločnosti. Neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by boli dôvodom na to, aby trest bol ukladaný v polovici, či pri hornej hranici upravenej trestnej sadzby.

Čo sa týka niektorých tvrdení a návrhov zo strany obhajoby z hlavného pojednávania, súd už vyššie odôvodnil nemožnosť uloženia alternatívneho trestu, resp. podmieneného trestu odňatia slobody, ako to navrhovala obžalovaná. Ďalej súd konštatuje, že suma 60,- eur, ktorá mala byť, podľa názoru obhajoby prezentovaného v rámci záverečnej reči, náhradou škody poškodenej P. N., nepredstavuje v skutočnosti náhradu škody, ale išlo o platbu matky obžalovanej zaslanú poškodenej za nákup, ktorý poškodená priniesla matke obžalovanej v deň spáchania skutku, čo potvrdila samotná poškodená a vyplýva to z obsahu spisového materiálu. Pokiaľ obhajoba poukazovala na lekárske správy, týkajúce sa starej mamy obžalovanej, ktorá má byť ležiaca a o ktorú sa obžalovaná stará, tak súd preskúmaním

lekárskych správ zistil, že nejde o ležiacu pacientku, nakoľko sa v oboch lekárskych správach konštatuje „len“ obmedzenie hybnosti, snaha chodiť v G-aparáte, postoj a chôdza s oporou. Navyše, samotná obžalovaná na hlavnom pojednávaní potvrdila, že jej stará mama býva u nich doma spolu s matkou obžalovanej, to znamená, že v tomto byte bývajú spolu ony tri, teda v prípade potreby má možnosť o starú mamu obžalovanej postarať sa matka obžalovanej; preto súd nezistil ani dôvodnosť zaoberania sa možnosťou mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby (§ 39 ods. 1 Trestného zákona).

Súd zaradil obžalovanú K. W. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku bola vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu - z výkonu trestu odňatia slobody za spáchanie trestného činu krádeže bola podmiennečne prepustená 20. septembra 2017.

Obžalovanej K. W. súd uložil ochranné psychiatrické liečenie, ktoré sa vykoná ambulantnou formou, a to najmä s poukazom na závery znaleckého dokazovania (č. I. 20), pričom u obžalovanej znalkyňa navrhla uvedené ochranné liečenie predovšetkým vzhľadom na kontrolu užívania predpisovanej liečby a v prípade prepustenia obžalovanej na slobodu z dôvodu monitorovania abstinencie od návykových látok na slobode. S uvedenými závermi znalkyne súd nemal dôvod sa nestotožniť, obzvlášť, ak tieto neboli žiadnym spôsobom na hlavnom pojednávaní spochybnené, či čo i len pripomienkované.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak obžalovanej K. W. súd uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti Československej obchodnej banke, a.s., tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, z dôvodu, že jej nárok na náhradu škody bol riadne uplatnený v prípravnom konaní a súd prijal vyhlásenie obžalovanej čo do viny ohľadom skutku na hlavnom pojednávaní. Poškodená banka si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 57,84 eur (č. I. 30), ktorou sumou odškodnila klienta - majiteľa platobnej karty, pričom vo zvyšnej časti 90,- eur poškodenej banke škoda nevznikla, nakoľko od dotknutého obchodníka bola táto suma vrátená späť banke.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.